

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Hubert Wrzeszcz

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa P. W.

przeciwko Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Aresztu Śledczego w P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2010 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 30 września 2010 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 września 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną pozwanego Skarbu Państwa – Dyrektora Urzędu Śledczego w P. od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 2 czerwca 2010 r.

W zażaleniu pełnomocnik pozwanego, będąca radcą prawnym, domagała się uchylenia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kwestię zastępstwa procesowego Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym reguluje art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417 ze zm.; dalej: „ustawa”). Z przepisu tego, mającego charakter ustrojowy, wynika także norma o charakterze procesowym. Przyznaje on

zdolność postulacyjną przed Sądem Najwyższym wyłącznie Prokuraturii Generalnej, pozbawiając jednocześnie tej zdolności adwokatów i radców prawnych. Innymi słowy, z wyjątkiem określonym w art. 8b ust. 5 ustawy, nie jest dopuszczalne zastępowanie Skarbu Państwa przed Sądem Najwyższym przez jakikolwiek inny podmiot. Wyłączne zastępstwo, o którym mowa w przytoczonym przepisie obejmuje również czynności związane z postępowaniem przed Sądem Najwyższym realizowane przed sądem niższej instancji (postanowienie SN z dnia 31 sierpnia 2006 r., I CZ 47/06, OSNC 2007, nr 5, poz. 75).

W rozpoznawanej sprawie skarga kasacyjna wniesiona została w dniu 23 sierpnia 2010 r. Jednocześnie w sprawie nie zaszedł wyjątek, o którym mowa w art. 8b ust. 5 ustawy. W konsekwencji miał w niej zastosowanie art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy w obecnie obowiązującym brzmieniu (art. 2 ust. 3 *a contrario* ustawy z dnia 19 marca 2009 r. o zmianie ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 79, poz. 660)). Oznacza to, że zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 30 września 2009 r. wniósł podmiot pozbawiony zdolności postulacyjnej.

Z tego powodu zażalenie należało odrzucić (art. 373 w zw. z art. 398²¹ i art. 394¹ § 3 k.p.c.).

Wobec tego, że powód nie złożył odpowiedzi na zażalenie w przepisany prawem terminie (art. 395 § 1 w zw. z art. 394 § 3 k.p.c.) nie było podstaw do zasądzenia żądanych w piśmie z dnia 24 listopada 2010 r. kosztów postępowania zażaleniowego.